

www.nbs.rs

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франкој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ђ. МИЛЕТИЋ

Народ

ЈЕДАН ДОКУМЕНAT

У америчком српском листу „Србобрану“ објављена је оваја тајна конвенција између кнеза Николе и цара Фрање Јосифа. Из овог документа види се да је између њих постојао споразум о анексији Босне и Херцеговине и о проглаšенству кнеза Николе за краља.

ПРИСТУПАК.

Његово Императорско и Краљевско Апостолско Величанство Император Аустро-Угарски, Франц Јосиф, и његово височанство књаз Црне Горе, Никола под једнако узајамно захвалили за све услуге које су до сада чинили један другоме и за сва добочинства којим су се узајамно обасипали за трајање њихове дуге и трудне владавине, непоколебљиво одлуче ни да истрајно и како најбоље могу послуже Својим властитим интересима и интересима Својих држава; и под једнако ради да и на даље очувају стално и чврсто пријатељство, које срећно постоји међу њима од њиховог првог сусрета и да одрже односе доброг суседства, споразумјели су се и сагласили на следеће погодбе.

ЧЛАН ПРВИ.

Његово Краљевско Височанство Књаз Црне Горе и његова влада неће допустити, на земљишту Књажевства, никакве, ни политичке ни верске радње, чији би циљ био да изазову немир у Аустро-Угарској монархији, подразумевајући у ову и Босну са Херцеговином и Ново Пазарски Санџак. Уз то, Црна Гора неће улазити озбиљно ни у какву заједничку радњу, споразум или савез, политички, војнички и економски, са Србијом, у којој по несрећи, од 1903., револуционарни елементи превлађују.

Његово Императорско и Краљевско Апостолско Величанство Император Аустро-Угарске и његова влада узимају на себе, сасвоме стране, да ћоја подржавају престо и штите живот његовог краљевског височанства књаза Николе против свију напада, који би му могли претити, било из унутрашњости

земље или с поља; уз то, дајући му сву своју потпору, моралну и материјалну, против свију превратничких покушаја, они гарантују трајност и непоколебљиву сталност династије Петровић Његоша.

ЧЛАН ДРУГИ.

Ако Аустроугарска у повољном моменту, покуша анектирати окупирание области Босне и Херцеговине, влада његовог краља височанства књаза Црне Горе неће се томе противити и неће чак допуштати, на своме земљишту, непријатељске манифестије ни искупање ни образовање српских чета, које би имале намеру борити се против овог покушаја Аустроугарске.

Влада његовог императорског и краљевско-апостолског величанства императора Аустро-Угарске пристаје унапред, да призна титулу краља његовом краљевском величанству књазу Црне Горе, Николи, кад он буде нашао за згодно и уместно да је себи присвоји; и настојаће код свију сила да нова краљевина буде призната.

ЧЛАН ТРЕЋИ.

Црна Гора неће улазити, без претходног споразума са Аустро-Угарском владом, ни у каква посебне споразуме и погодбе са другим државама, а нарочито са Италијом, Русијом и Србијом. Али с обзиром на њене тесне сродничке везе са дворовима

горе поменутих држава и на националне и историјске везе, које постоје између народа тех држава, влада његовог краљевског височанства књаза Црне Горе оставља се пуна слобода да се претвара у тобожњем србизму и велико-словенизму, да јавно може тврдити да је под заштитом Русије и да вештачки представља пријатељство са Италијом, али с тим да извештава владу његовог императорског и краљевског апостолског величанства императора А.

у гарске о свима без разлике понудама и предложима, који би јој били

учињени од стране горе поменутих држава.

Аустроугарска признаје и прима унапредличну одлуку његовог краљевског височанства књаза Црне Горе, Николе, у питању о промени реда наследства књажевског, односно краљевског престола у Црној Гори. Уз то, влада његовог императорског и краљевског апостолског величанства издаваће по 365 хиљада круна његовом краљевском височанству књазу Николи и његовим наследницима све докле буду вршили погодбе овога члана.

ЧЛАН ЧЕТВРТИ.

Црна Гора признаје као сферу аустријских интереса Ново-Пазарски Санџак (изузевши округе Плава и Гусиња) и области Старе Србије, централну Албанију и Мајданонију.

Аустроугарска ће помогати црногор. влади да утврди свој утицај и своју надмоћност код племена северне Албаније, на простору од садашње турско-црногорске границе до ријеке Дрима.

(Свршиће се)

НАРЕДБА ИЛИ ЖАЛБА

Царих. — Маршал Хинденбург је упутио шефу главног штаба немачке војске ову дневну наредбу: Саопштавам оперативној војсци ову наредбу главног команданта: По-

следњих недеља појавила се потреба да извршимо нека ограничења и уштеде чак и у снабдевању војске. Тако се тога да се помогне отаџбини у овој тешкој економској борби. Тај је циљ постигнут захваљујући систематској заједничкој уштеди и оданошћу и појртвовањем официра и простих војника.

И поред ограничења и уштеда у снабдевању, нагде наје наступило опадање у снази, ни најмане оклевавање у војни да се победе. Та одрицања су вршена добровољно, за своје жене, за своје родитеље и за своју децу а у исто време за отаџбину. Ја зато изјављујем своју захвалност војсци. Стари Бог није нас напустио. Наређујем вам да саопштите ову наредбу војсци. — Вилхелм.

ИЗЈАВА Г. КЛЕМАНСО

Лондон. — Г. Клемансо дао је ову изјаву дипломатији „Дејли Експрес“:

„Ја сам стари пријатељ вашег народа. Увек сам волео код њега правичност у суђењу и

слободу акције; хоћу тиме да кажем да сам у напред знао у коме ћемо духу радити на конференцији.

Ви ћете видети према резултатима, да је наш труд био плодан.

Ја држим да је лорд Ландсдаунчино грешку. Да је било могућно решити национална питања међународним договорима рат не би ни избио. А грех би био истицати да не треба тражити никакве наде, под изговором да нико није у стању да их да.

Часно завршили овај рат није ништа; оно што ја желим, то је да се обезбеди мир.

ИЗВЕШТАЈ Г. ХАУЗА

Вашингтон. — Пуковник Хауз, шеф америчке мисије у Европи, вратио се са члановима мисије у Њујорк и под-

нео је извештај г. Лансингу. У извештају се каже да је амерички утицај у Француској и Енглеској врло велики. Морал код војника и код становништва је сјајан.

На трима седницама, конференција је постигла циљ, који је себи поставила а који се састојао поглавито у томе, да се саберу напори Савезника. Економска ситуација је била главни предмет дискусије.

Пуковник Хауз каже даље у своме рапорту да се конференција није бавила циљевима рата, пошто је немогућо предвидети, шта ће бити сутра. Завршујући, пуковник Хауз каже, да је искључиво до председника Вилзона, да одлучи о учешћу Америке на будућим савезничким конференцијама.

ДАЛМАЦИЈА

Наш пријатељ из Далматије г. Н. Д. написао је једну кратку монографију о Далматији, коју ћемо штампати на овом месту у целини. После кратког географског и историског прегледа Далматије у њој се налази више потребних података за разумевање полишичке борбе на Приморју са најкраћом квалификацијом наших националних бораца из Далматије.

I.

Кад се спустимо са врхова горе Велебита, југоисточног орајка Хрватске и њеног Приморја, над његовим последњим југоисточним падинама угледају се ваздушних висина у долини, како се простира у доста широком ниском простору — Далматија. И путујући разном ваздушном линијом, над тим кршем, у правцу југоистока, с лесе стране видимо високе Динарске Планине, које је деле од Босне поносне, а с десне далеко у мору стотине малах и великих острва.

Ова острва у већој и мањој удаљености од копна као да прате и штите њене десни бок, попут малих и великих торпиљера, који у побочном кретању прате велике даље.

И прате је та острва у најосетљивијем њеном делу, да бај својим трудима заштити љену пропаст у вековима, да бај чврсто копно одбранила

векове пренесу другој обали. А где је опасност мања, где се цију све више и више штави, где темељ — храст, камен-ставац пркоси сињем мору, тамо видимо све ређа и ређа острва, док на послетку у близини Дубровника, са по следњим острвима: Мркамом и Бобаром, не ишчези, а гоја кршна далматинска обала ту откривених груди довикује Посејдону: «Ударај, витлај свој трозуб! Не бојм се!»

Широки простор далматинског копна, који угледасмо са Велебита, летећи к југоисточку, сужава се упоредо са губљењем острва све више и више, и посматрајући ту веома са небеских висина, јурећи најмодернијим а и јединим за Далматију згодним превозним средством, добијамо осећај, који у нама буди мелодија, која се «морендо» губи, док неогетно угине, а ми још чекамо на звуке. — Далматинско копно, према југу, исчезава пред високим планинама кршије Херцеговине и Црне Горе, док напокон неприметно не угоне у сени високог Ловћена и његових ограњака, док се потпуно не изгуби у црногорском приморју код Спича.

Далматија је по свом географском положају наставак Босне и Херцеговине. Али без никаких веза са својим заљем, она је осућема и препустила самој себи.

Територија далматинска има 13.000 четворних километара.

Међу горским ланцима, који се цију дуж Далматије, најзначајнији су: Динарске Планине, Мосор, Биоково и у јужној Далматији горски ланци

као наставак херцеговачких и пријенорских ланаца са највишим брдом у целој Далмацији — Орјевом.

Далмација сило оскудева рекама. Све њене реке се Неретве извире недалеко од мора, на самој далматинској територији и с тога се називају приморчице.

Најсвеснија је Зрмаља; — извире из горских ланаца, који се настављају на Велебит и после кратког живота умире у романтичном Новоградском заливу, у близине Обровца, под сеном гордог Велебита и нестаје у мору, које је иртују изводи у Морлашки канал, који дели далматинско острво Паг од хрватског приморја.

Друга река Крка, која је на гласу због својих величанствених слапова код Скрадина, излива се у Шибенски залив.

Обе ове реке у сарадњи са морем дубоке су усеклине направиле на овом делу Далмације и могу да послуже као природне ратне луке; — што данас и јесте Шибенски залив.

Крка код Скрадина има око седам водопада, која имају силну снагу. Маленим капацитетом могли би се ти падови искористити у индустријска предузећа; 40.000 коњских снага могу да се удвоструче.

Не мање је важна река Цетина, која извире у Дијарским планинама, и противући имотском крајином, увире у море код варошице Омиша, на 15 километара јужно од Спљета, и спуштајући се код Задварја строглавце, пресеца гудуре делови Мосорска ланац од ланца горских који завршују са Блаковом.

Њена водопад код Задварја може да се уброји по својој снази међу најсилније на свету. Природни сила има 70.000 коњских снага, а вештачки регулисањем може да досегне до 140.000 коњских снага, тако да би се на основи ових снага могла подигнути електрична централа, која би снабдевала свима потребама целу Далмацију електричном струјом.

Како пре споменуто, једна река, која није приморача, је Неретва. Она извире у Босни и пријенору, у тој котици код Метковића улази у Далмацију и ту је па до увра у море пловна и за пароброде са тонажом до 1500 тона. — Протиче кроз мочарне пределе, ради чега је цео тај крај маларичан.

Имамо још две речице. Једна је у близини Спљета код Солина — Јадро, а друга Омbla, вулгарно звана Ријека Дубровачка, које после кратког извора од два три километра улазе у море.

САВЕТ ЗА МИР

Женева. — Јављају из Беча: Приликом отварања аустроугарских Делегација поднет је један предлог у коме се тражи образовање једног савета за мир, у коме би биле престављене све народности у мон-

архији. У овом савету било би 12 немаца, 10 Мађара, 10 Чехо-Словака, 7 Југословена, 5 Пољака, 3 Румуна и један Италијан.

У току дебате настало је права бура, када је чешки посланик Стакек, говорећи о праву народа да управљају собом, изјавио да је ставе ствари које постоји у Мађарској увреда за сваку цивилизацију.

ПОЧЕТАК

Лондон. — Из Амстердама телеграфишу: «Морнинг Постук» да је ратни суд већ донео неке пресуде о изгредима који су били у Келну. Досада су осуђена два радника, један на 5 година а други на шест месеци затвора. Први је оптужен за велезидају а други за то што је саветовао радничима да не слушају веједбе. Оба ова радника су из странке социјалистичке нације.

СУКОБ НА МОРУ

Лондон. — Први лорд адмиралитета Сер Ерик Гед сопствио је Доњем Дому да су један поморски транспорт, који је ишао из Скотске према Норвешкој, напали непријатељски бродови. У транспорту је била једна енглеска и пет неутралних лађа, укупно 8000 тона.

Лађе су пратиле две помоћне крстарице »Патриц« и »Пелев« и четири наоружане шалупе.

Министар је додао да су се енглеске лађе упустиле у борбу са нецијатељским бродовима. »Патриц« је погођен и потонуо је. На »Пелеву« један официр и три човека су погинули а двојица су рањени.

ИЗ РУСИЈЕ

Петроград. — Борба разних политичких странака превладала је у корист Уставотворне Скупштине, чији је у глед врло велики у очима народа. Чернов, вођа социјал-демократске странке, у говору на једном збору изјавио је, да је Уставотворна Скупштина једина државна суверена власт. Чернов је оптужио јавности и Уставотворној Скупштини сраман мир, који су максималисти предложили Кајзеру и изјавио је, да је конгрес сељачких преставника одлучио да никакав закон неће бити усвојен, ако га претходно народ не одобри.

Говорник је, затим, рекао да Русија није збацила царев јарам, да понесе јарам Совјета и додао је, да ће се сви посланици, које је влада ухапсила, сматрати као присутни у Уставотворној Скупштини. Влада је решила да настави хапшење по-

сланика, који припадају странци кадета.

Париз. — Резултат избора за Уставотворну Скупштину у области на румунском фронту је овај: изабрани су 12 социјалиста, 3 максималиста и 4 Украјинца.

Париз. — Генерал Саклон, за кога је јављено да је извршио самоубиство у немачком главном штабу, убио се због тога, што није хтео да преговара о примирју. Он је био командант девете армије.

НАСЛЕЂЕ АУСТРИЈЕ

Париски професор Жан Брин пише о будућности аустроугарске монархије:

»Две су ствари извесне: Француска ће из овога рата изаћи територијално увећана и морално ојачана, а Аустроугарска, ма каква била нена судбина, биће из основа изијена.

Ја ово не тврдим на празно, већ ослучајући се вајата, која се налазе у књизи Ејена Фурнола. А књига: »Наслеђе Аустрије« врло је добро информисана.

Осим тога је несумњиво да ће Пољска постојати. А то смо мы, Французи, од најкада желели, како би била правла задовољена. Пољска је данас потпуно зрела да може сама образовати једну велику демократску државу, чија би задатак био, да нас штити од Истока и да би над германским државама, које су још доста далеко од једног ескреној политичкој препорођаја.

Фурнол гаји нарочите симпатије према Чесима. Глава у његовој књизи под именом: »Краљевна Галерија« једна је од најдубљих и најљепших.

Жалави и једнодушни отпор чешкога блока према сајашњој бечкој влади, доказује да ће Чешка остати непомирљива.

О историјској седници, која је одржана у Рајхсрату 17. маја ове године, каже Фурнол: »Ово је један од најважнијих политичких аката у овоме рату, где Словенци са Чесима на челу стварају читаву узбуну у аустријској царевини и натерују аустријску владу на повлачење«. Тада је не само манифестирано јединство Чеха већ је откријена и душевна снага свих Југословена у двојној монархији и њихове аспирације за уједињењем.

После овога рата, да би могла уопште живети, Аустроугарска мора бити из основе измене. То је та иста неизбежна потреба која је, без сваке сумње, и цару Кралевићу да треба ослободити хиљаде политичких кривица, који труну по аустријским затворима.

КРУПОВА ПРОПАГАНДА

Женева. — Крупове фабрике основале је у Луцерну фабрика под именом »Доуштво меџатуршке фабрике А. Тур Куп« са капиталом од 50 милиона круна. Цељ је тога у друштву да купује и експлатише трговине, мајдане и фабрике као и да прими продају муниције и ратног материјала. Особље тога удружења састављају три стотине Немаца из Немачке.

Одговорни уредник ДРАГ. С. ГОГИЋ.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Узајамна акција двеју артилерија на десној обали Мезе и области Мортон. Немци су безуспешно покушали један прелад у шуми Кориер.

Увече 9. децембра немачки авиони бацили су око 40 бомба на Денкерк и његова предграђа. Један грађанин је убијен а три је рањено, од којих је једна жена и једно дете.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Ноћас смо одбили испаде у близини пута Бапом — Камбр, источно од Монши-ле-Пре и југоисточно од Армандиера. Наши су аероплани тукли из митраљеза непријатељску пешадију у рововима.

Ја ово не тврдим на празно, већ ослучајући се вајата, која се налазе у књизи Ејена Фурнола. А књига: »Наслеђе Аустрије« врло је добро информисана.

У ваздушним борбама оборили смо четири непријатељска апарате. Чим је пала ноћ наши су аероплани постали

врло активни, бомбардујући аеродроме нокне авијатике, и једну важну жељезничку станицу, где је примећена живост. Сви су се наши апарати вратили не повређени.

Фронт у Палестини.

— Генерал Аленби јавља: 7. децембра наше су трупе прешли Нарељу на сплавовима и мостовима и заузеле Курбе Хадран, Шеик Муарис, Телерексит и доцније Ел Макрас. Задобили смо 305 заробљеника, од којих су 11 официри, и запленили 10 митраљеза.

Друге трупе су освојиле Расезенби, две миље североисточно од Бетания, заробивши 30 војника и запленивши 2 митраљеза. Одбијена су три непријатељска противнапада.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ЦИРИХ. — Лист »Анцажер« који излази у Есену, јавља да су француски и енглески авијатичари бомбардовали Фриул.

ЛОНДОН. — Агенција Рајтер јавља да су аустријске трупе пренете на западни фронт. Ове су трупе под командом маршала Кробатина.

ЖЕНЕВА. — Стара револуционарка Брешковска, баба револуције, ухапшена је по наредби Ленчина и Троцког као непријатељ нове владе.

ЊУЈОРК. — Г. Жицеран, француски амбасадор, предао је председнику Вилзону медаљу, коју му је подарио француски народ за успомену на ступање Сједињених Држава у рат.

ЖЕНЕВА. — Сазнаје се из Петрограда да је Црвена Гарда ухапсila Рехенску, секретара баштег председника владе Штурнера, и поред његове изјаве лојалности новој влади.

ЦИРИХ. — Граф Чернин и Килман стигли су у Брест Литовск са мандатом да преговарају са руским делегатима.

ПЕТРОГРАД. — Листови мисле да ће делегати за коначне преговоре изабрати неку неутралну варош, вероватно Цирих.

ЛОНДОН. — »Свенска Дагебладет« јавља да је у Килму потпурно уништена једна немачка фабрика муниције. Било је врло много мртвих.

КОПЕНХАГЕН. — Једна немачка помоћна крстарица нашла је на мину јужно од Сунда. Она је одмах потонула

и ако су јој торпиљери одмах прители у помоћ. Не зна се судбина посаде.

ЊУЈОРК. — Бугарски посланик у Вашингтону умолио је министра спољних послова, да се посланица председника Вилзона дословно пошаље бугарској влади.

ПАРИЗ. — Иследник Дрио испитао је бившег директора »Журналак« сенатора Ембера и известио га, да га је оптужио за саучесништво и трговање са непријатељем, заједно са Леноаром и Десушом, као и за покушаје превара.

Њујорк. — Пројекат за већу Швајцарску, који је поднела секција за блокаду, усвојен је од Савезничке конференције и потписан у Паризу, и то од делегата Сједињених Држава г. Мек Којма и од делегата швајцарске владе г. Креја и Кроле-Русна. То је први споразум ове врсте између Америке и једне већуралне владе.

БЕРН. — Претходни преговори почели су у Брест Литовску. Дефанитивни преговори биће у Петрограду кроз неколико дана. У сваком случају дискусија се неће продолжити даље од 27. децембра.

ЦИРИХ. — Једна вата аустријске владе каже да њена представници у Брест Литовску воде претходне разговоре за припрему преговора за преме преговори. Али ови разговори не обавезују аустријску владу.

СРЕДЊА ОБЛАСТ
Српско Трговачко Друштво
Улица Александра Великог број 1, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашем свету, да се користи услугама ове почињане установе за све своје послове. Веши тајајујују благајни размену свих новчаних монета по позољним дневним курсевима.